

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

בפני כב' השופטת עדנה יוסף-קוזין

תובע דוד גברילוב

נגד

נתבעים 1. דן בן שבת
2. אי.איי.גיי חברה לביטוח בע"מ

התובע – ע"י עו"ד מוטי ארד
הנתבעים – ע"י עו"ד יהודה גוטמן

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23

פתח דבר

1. עניינה של התביעה, פיצויים בגין נזקי גוף, אשר נגרמו לתובע, מר דוד גברילוב, בתאונת דרכים מיום 02.03.05. התביעה היא לפי פקודת הנויקין [נוסח חדש], מאחר שבמועד התאונה, התובע נהג ברכבו, קטנוע מסוג סאן יאנג מספר 12-510-24, ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא תעודת ביטוח חובה.
2. נתבע 1, מר דן בן שבת ולחלן: "הנתבע", היה במועד התאונה הבעלים של רכב מסוג סובארו מ.ר. 39-758-08 והנהג ברכב בעת התאונה.
3. נתבעת 2, אי.איי.גיי חברה לביטוח בע"מ ולחלן: "הנתבעת", ביטחה את רכבו של נתבע 1 בביטוח צד ג'.

כתב התביעה

4. בכתב התביעה, תחת הכותרת "נסיבות התאונה", התובע טען כי ביום 02.03.05, סמוך לשעה 21:35, הנתבע נהג ברכבו בקריית ים, רחוב משה שרת, והגיע לצומת של רחוב מרסין בנבר. התובע טען בכתב התביעה כי הכביש במקום הינו דו סטרי, מופרד על ידי שטח הפרדה בנוי, כי הכביש היה תקין והייתה ראות לילה טובה, תאורת רחוב פעלה ושדה הראיה היה פתוח למרחק כ- 100 מטר. (סעיפים 6-7 לכתב התביעה). בהמשך כתב התביעה טען:

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1
- 2 "אותה עת במקום הנ"ל, בכיוון הנגדי, ממול ולקראת רכב הנתבע נסע התובע לכיוון
- 3 הצומת. הנתבע החל לבצע פניית פרסה מבלי לוודא שהדרך פנויה, חסם את דרכו של
- 4 התובע והתנגש ופגע בו בחוזקה. כתוצאה מהתאונה נפגע התובע בכל חלקי גופו ובעיקר
- 5 נחבל בחבלת ראש קשה". (סעיפים 8-10 לכתב התביעה).
- 6
- 7 5. על פי עובדות כתב התביעה כאמור, שני כלי הרכב, נחגים על ידי התובע והנתבע, נסעו
- 8 באותו הכביש, ברחוב משה שרת, אך בכיוונים מנוגדים. הנתבע נסע מכיוון מזרח לכיוון
- 9 מערב ואילו התובע נסע מכיוון מערב לכיוון מזרח.
- 10
- 11 6. התובע טען בכתב התביעה כי בגין התאונה הוגש כנגד הנתבע כתב אישום במסגרת ת"ד
- 12 30402/06 בבית משפט לתעבורה בחיפה וכי הנתבע הורשע בהליך זה על פי הודאתו.
- 13 (סעיפים 13-14 לכתב התביעה).
- 14
- 15 **כתב האישום נגד הנתבע**
- 16
- 17 7. כנגד הנתבע הוגש כיום 23.04.06 כתב אישום בת"ד 30402/06 בבית המשפט לתעבורה
- 18 חיפה, בגין פניית פרסה בחוסר זהירות, נהיגה רשלנית והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה
- 19 של ממש לגוף, עבירות לפי סעיפים 44(א) ו- 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961
- 20 (להלן: "תקנות התעבורה"), וסעיפים 38(3), 62(2)+21(3) ו- 38(3) לפקודת התעבורה,
- 21 תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"),
- 22
- 23 8. בעובדות כתב האישום נאמר כי בתאריך 02.03.05 סמוך לשעה 21:35, נהג הנתבע רכב פרטי
- 24 מסוג סובארו מסי' 39-758-08 בקריית ים, רחוב משה שרת, וחגיע לצומת עם רחוב מרסין
- 25 בזר. אותה עת במקום הנ"ל, בכיוון הנגדי, ממול ולקראת רכב הנתבע, נסע קטנוע מסוג
- 26 סאן יאנג מספר 12-510-24 נהוג בידי התובע, אשר נכנס לצומת והיה קרוב לרכב הנתבע עד
- 27 כדי סכנת התנגשות. בהמשך כתב האישום נאמר כי הנתבע נהג רכבו ברשלנות בכך שהחל
- 28 לבצע פניית פרסה מבלי לוודא שהדרך פנויה, חסם דרכו של התובע וכלי הרכב התנגשו. כן
- 29 נאמר בכתב האישום כי כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם נוסע ותובע אשר נחבל בגופו
- 30 חבלה של ממש, ובין היתר אובחן בגופו שבר ועבר ניתוח וכן נגרם נזק לכלי הרכב
- 31 המעורבים. (כתב האישום צורף כנספח א' לתצהיר התובע).
- 32
- 33 9. במסגרת ההליך הנ"ל, בדיון מיום 11.01.07, הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסדר
- 34 טיעון לפיו הנתבע יודה. כן הוסכם על פסילה לשלושה חודשים בניכוי שני חודשי פסילה
- 35 מנחלת, פסילה על תנאי וקנס לשיקול דעת.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1
2 10. כאמור בפרוטוקול הדיון, הנתבע לא נכח בדיון ומטעמו נכחה עו"ד ליטל צור. בהכרעת הדיון
3 אשר ניתנה באותו דיון, הנתבע הורשע בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום. (הפרוטוקול
4 צורף כנספח א' לתצהיר התובע).
5
6 11. דיון נוסף התקיים ביום 13.03.07. בדיון זה התייצב הנתבע. לאחר שהצדדים טענו לעונש,
7 בגור דין מאותו יום, בית המשפט פסל את הנתבע מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה
8 של שלושה חודשים בניכוי שני חודשי פסילה מנהלית, פסל את הנתבע מלקבל או להחזיק
9 רישיון נהיגה לתקופה של שלושה חודשים על תנאי למשך שנתיים והטיל על הנתבע קנס
10 בסך 1,500 ₪. (ר' הפרוטוקול מוצג ת/4).

כתב ההגנה

- 11
12
13
14 12. בכתב ההגנה, הכחישו הנתבעים, בין היתר, את אשר נטען בסעיפים 8, 9 ו-10 לכתב
15 התביעה. (ר' סעיפים 8-10 לכתב ההגנה). לצד הכחשת סעיף 8 לכתב התביעה, נאמר בסעיף
16 8 לכתב ההגנה:
17
18 "הנתבעים יטענו כי על פי האמור בתיק המשטרה, נסע התובע בכוון הנהיגה של הנתבע
19 מס' 1, עקף משמאל את הרכבים שהיו מאחורי רכבו של הנתבע ופגע ברכבו של הנתבע".
20
21 בסעיף 9 לכתב ההגנה טענו:
22
23 "הנתבעים יוסיפו ויטענו כי התובע הוא שנהג במהירות מופרזת עקף שלושה כלי רכב ופגע
24 ברכבו של הנתבע מס' 1 תוך שהוא מתעלם מאיתותו של הנתבע מס' 1 על כוונתו לפנות
25 שמאלה".
26
27 בסעיף 35(ג) לכתב ההגנה, הנתבעים טענו כי התובע:
28
29 "(5) התעלם מסימני האיתות שהופעלו על ידי רכבו של הנתבע מס' 1.
30 התעלם מן העובדה כי כל כלי הרכב האחרים האטו ו/או עצרו את נסיעתם על מנת
31 לאפשר לנתבע מס' 1 להמשיך בנהיגתו.
32 (7) ניסה לעקוף את הנתבע מס' 1 למרות איתותיו בדבר כוונתו לבצע פנית פרסה".
33
34 13. לאור האמור, בכתב ההגנה, לצד הכחשת התביעה, טענו הנתבעים לנסיבות עובדתיות של
35 אופן התרחשותה של תאונת הדרכים, שהן שונות בתכלית מהנסיבות העובדתיות אשר

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

1 נסענו בכתב התביעה. בהתאם לעובדות אשר נסענו בכתב ההגנה, התובע לא נסע בכביש
 2 בכיוון הנגדי אלא בכיוון הנסיעה של הנתבע ומאחורי הנתבע. התובע עקף מצד שמאל כלי
 3 רכב אשר נסעו מאחורי רכבו של הנתבע, התעלם מאיתותו של הנתבע על כוונתו לפנות
 4 שמאלה, התעלם מכך שכל כלי הרכב האחרים האטו ו/או עצרו את נסיעתם על מנת לאפשר
 5 לנתבע לבצע פניית פרסה, ופגע ברכבו של הנתבע.

שאלון

6
 7
 8
 9 14. במסגרת ההליכים המקדמיים, הנתבעים שלחו לתובע שאלון, בו הציגו לו שאלות ביחס
 10 לנסיבות התאונה כדלקמן:

- 11
 12 "36. האם הגעת לרחוב שרת משד' ירושלים, אם לא מהיכן הגעת לרחוב שרת.
 13 א. כמה זמן עובר לתאונה ראית את רכבו של הנתבע.
 14 ב. כמה רכבים היו בינד לבין רכבו של הנתבע כאשר ראית אותו לראשונה.
 15 ג. האם נכון כי שניות לפני התאונה עקפת כמה וכמה רכבים.
 16 אם תשובתך חיובית – כמה רכבים עקפת עד שראית את מכוניתו של הנתבע
 17 לראשונה.
 18 38. מה הייתה מהירות נסיעתך בעת שראית את רכבו של הנתבע לראשונה, באיזה
 19 מרחק היית מהרכב של הנתבע בעת שראית אותו לראשונה.
 20 39. באיזה מרחק מרכבו של הנתבע היית עת החלה לאותת על פניה שמאלה.
 21 40. באיזו מהירות נסעת עת החל הנתבע את ביצוע פניית המרסה.
 22 41. האם צפרת לנתבע או ניסת לאותת לו עת התקרבת למכוניתו הפונה. אם לא מדוע
 23 לא.
 24 42. האם ניסת לבלום עת ראית אותו לראשונה פונה שמאלה – אם לא מדוע לא".

25
 26 15. לכל אחת מהשאלות הנ"ל, התובע השיב בתצהיר המענה לשאלון: "לא זוכר". (ר' השאלון
 27 ותצהיר התובע, מוצג 6/ג).

תצהיר עדותו הראשית של התובע

28
 29
 30
 31 16. בהחלטה מיום 04.10.09 ניתן על ידי בית המשפט צו להגשת תצהירי עדות ראשית וביום
 32 07.12.09 הגיש התובע תצהיר עדותו הראשית.
 33

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

17. בתצהירו, בהתייחס לנסיבות התאונה, התובע חזר על הנסיבות העובדתיות שבכתב התביעה. התובע הצהיר כי ביום 02.03.05, סמוך לשעה 21:35, נהג ברכבו בקריית ים, רחוב משה שרת והגיע לצומת של רחוב מרטין בובר. בהמשך הצהיר:

4
5 "אותה עת במקום הנ"ל, נסעתי לכיוון הצומת ובכיוון הנגדי נסע הנתבע. הנתבע החל לבצע פניית פרסה מבלי לוודא שהדרך פנויה, חסם את דרכי, התנגש ופגע בי בחזקה. כתוצאה מהתאונה נפגעתי בכל חלקי גופי ובעיקר סבלתי מחבלת ראש קשה". (סעיפים 11, 12 ו-13 לתצהיר התובע).

תצהיר עדותו הראשית של הנתבע

18. הנתבע הצהיר כי הוא נסע ברחוב משה שרת בקריית ים, מכיוון מזרח לכיוון מערב. בהגיעו לצומת עם רחוב מרטין בובר, ביצע פניית פרסה. לדבריו, התכוון לפנות "שמאלה שמאלה" לכיוון מזרח. לפני הגיעו לצומת האט ואותת על פנייתו שמאלה. לדבריו, על מנת לבצע את הפניה כראוי, כיוון את הרכב מעט ימינה, לקצה הימני של הנתיב השמאלי, אך מבלי לעבור לנתיב הימני והתחיל לבצע באיטיות את הפניה. לדבריו, ראה מאחור, מרחוק, במרחק של כ- 30 מ' מאחוריו, את רוכב הקטנוע, אך לא האמין ולא העלה על דעתו שרוכב הקטנוע ייכנס בנסיעה מהירה במרווח הצר שבין שורת כלי הרכב שמאחוריו לבין אי התנועה ויעקוף בנסיעה מהירה את שורת כלי הרכב כשהוא נוסע במרווח הצר שבינם לבין אי התנועה. לדבריו הנתבע בתצהירו, המקום בו נסע התובע אינו נתיב נוסף אלא מרווח של כחצי מטר בין המכוניות לבין אי התנועה. (סעיפים 3-6 לתצהיר הנתבע).

19. הנתבע הצהיר עוד כדלקמן:

25 "עוד ברצוני לציין כי בניגוד לאמור בכתב האישום, הקטנוע לא בא מהכיוון הנגדי, דהיינו מכיוון מערב לכיוון מזרח, אלא כאמור בא מאחור, מכיוון מזרח לכיוון מערב, כשהוא עוקף שורת רכבים שעמדו מאחורי בנוסעו במהירות במרווח הצר שבין שורת המכוניות לבין אי התנועה". (סעיף 7 לתצהיר).

וכן בסעיף 10 לתצהירו:

32 "אמנם כאמור, ראיתי אותו מרחוק, בטרם החל בעקיפת שורת כלי הרכב, אך לא העליתי על דעתי ולא יכולתי להעלות על דעתי שהוא יעקוף שורת כלי רכב במהירות ללא שקיים נתיב נוסף משמאל ויתעלם מהעובדה שאני מאותה שמאלה ומתכוון לחסום את דרכו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

1 גם אם סבר התובע שהוא יכול לעקוף את הרכבים, כפי שנוהגים לעשות רוכבי קטנועים
 2 בלתי זהירים, שומה היה עליו לעשות זאת בנסיעה אטית וזהירה ולא בנסיעה מהירה".
 3
 4 20. ביחס להסדר הטיעון בכתב האישום אשר הוגש כנגדו, הנתבע טען בתצהירו כי בעת התאונה
 5 היה בן 18 ומספר חודשים. אביו הכיר את עורך דין מיכלין וזה הבטיח לו לעשות לו טובה
 6 ולייצג את הנתבע ללא תמורה בהליך הפלילי. לדברי הנתבע, הוא לא נכח בדיון שבו עויד
 7 ליטל צור ממשרדו של עויד מיכלין הודתה בשמו בעובדות כתב האישום. לדבריו, כל
 8 שהוסבר לו לפני הדיון הוא שאם הוא יורשיע בעבירות, אזי צפוי לו יעונש רציני. לדבריו,
 9 עויד ליטל צור הצליחה לחשיג עבורו עסקת טיעון הכוללת רק חודש אחד נוסף של פסילה,
 10 מעבר לפסילה המנהלית שכבר הוטלה כפועל יוצא מעצם התאונה, ללא חיוב בקנס וללא
 11 שיצטרך לעבור מבחן מעשי חדש ממנו פחד, בהיותו באותה עת נהג חדש. לדבריו, לא הבין
 12 הרבה מה קורה ולא קרא את כתב האישום. לדבריו, סמך על עורכת הדין והסכים. לדבריו,
 13 רק בדיעבד הסתבר לו כי כתב האישום שגוי ומוטעה שכן התובע כלל לא הגיע מהכיוון
 14 הנגדי לכיוון נסיעתו כפי שנכתב בכתב האישום. (סעיף 12 לתצהיר הנתבע).

15
 16 21. התובע צירף לתצהירו דו"ח בוחן תנועה, רס"ר חיים עוז, אשר חקר את תאונת הדרכים
 17 נשוא התביעה. בדו"ח הבוחן נאמר כי הנתבע נסע ברכבו לכיוון מערב והתובע גם הוא נסע
 18 לכיוון מערב. (סעיף 4 לדו"ח). בסעיף 14 לדו"ח, שהוא סעיף המסקנות, בוחן התנועה כתב
 19 כי לאור הממצאים שאסף, הוא קובע כי רכב הנתבע (רכב א') נסע ברחוב שרת לכיוון מערב,
 20 ביצע פרסה שמאלה (חסס דרכו של רכב התובע (רכב ב')), שהגיע מאותו כיוון.

העדויות

עדות התובע

21
 22
 23
 24
 25
 26 22. בחקירתו הנגדית התובע טען כי הוא לא זוכר את נסיבות התאונה. בחקירתו הנגדית נשאל
 27 והשיב כדלקמן:

- 28
 29 "ש. . . מה קרה בתאונה אתה כן זוכר
 30 ת. לא זוכר.
 31 ש. כל מה שאתה מספר בנסיבות התאונה העתקת מכתב אישום אתה לא זוכר את זה
 32 ת. נכון". (עמ' 4 לפרוט' ש' 10-13).

33
 34 ובהמשך:
 35

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

26. ר' בפרוטי, עמ' 15 ש' 2-11, עמ' 15 ש' 33-עמ' 16 ש' 1, עמ' 16 ש' 4-5. ר' גם מוצג נ/6.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

עדות נהג המונית

27. נהג המונית, מר אסי דריהם, העיד אף הוא בבית המשפט ומסר כדלקמן ביחס לנסיבות התאונה:

ש"ס. ספר לנו איך קרתה התאונה

ת. אני נהג מונית נסענו בשדרות ירושלים פנינו ימינה היה סוברו לפני, הרכב שלפני הסוברו פנה ימינה ואני פניתי ימינה גם אחרי, אחרי בערך 150 מטר נהג הסוברו עצר את הרכב אותה בא לעשות פרסה או לפנות שמאלה, אני עמדתי בדיוק אחריו אין לאן לברוח ימינה או שמאלה בגלל שזה נתיב אחד הייתי בדיוק אחריו, אז פתאום עבר אופנוע מצד שמאל שלי והתנגש ברכב הסוברו.

ש. מאיפה הגיע האופנוע

ת. מאחורינו.

ש. אמרת שהסוברו אותה לאיזה כיוון ימינה או שמאלה

ת. שמאלה, ימינה זה לכיוון המאפיה, שמאלה זה לכיוון לחזור לכיוון הרמזור, היום יש במקום כיכר". (עמ' 58 לפרוטי ש' 12-3).

לדברי מר דריהם, הוא הבחין כי הנתבע ביקש לפנות שמאלה או לבצע סיבוב פרסה והוא עצר עצירה מוחלטת אחרי רכבו של הנתבע (עמ' 58 לפרוטי ש' 16-19). בהמשך החקירה הראשית העיד:

ש"ס. כמה נוסעים היו על הקטנוע

ת. אחד.

ש. הקטנוע מאיפה בא

ת. מצד שמאל.

ש. מצד שמאל שלך או היה בינך לבין הסוברו או מאחוריך

ת. כשהוא בא לעשות פרסה ואני עמדתי, מצד שמאל יש אי תנועה עם דשא, הוא עבר במרחק של כמטר ביני לבין האי תנועה היה מרחק של כמטר זה היה המקום שבו נהג הקטנוע חלף. הוא יכל לפגוע בי באותה מידה, כי הוא עבר במהירות אם לא הייתי שם לב והייתי מזיז טיפה את ההגה שמאלה, הוא היה יכול לפגוע גם בי.

ש. כשהוא עבר אותך איך עבר במהירות גלישה

ת. לפחות מהירות 30 קמ"ש, הוא עף למרחק של כ- 6-7 מטר". (עמ' 58 לפרוטי ש' 22-33).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

1
 2 28. בתאריך 21.09.05 נגבתה מנהג המונית הודעה על ידי משטרת ישראל. (מוצג נ/19). בהודעתו
 3 מסר נהג המונית כי במועד התאונה הוא נהג במונית שלו בקרית ים ברחוב משה שרת לכיוון
 4 היס, לפניו נסע רכב הנתבע, הנתבע אותה שמאלה ועצר. לדבריו, מהיכרותו את המקום,
 5 הנתבע רצה לעשות פרסה. לדבריו, עצר אחריו, חלקו הקדמי שמאלי של רכב הנתבע היה
 6 מופנה לתחילת הפרסה. בהמשך אמר: "לפתע עקף אותי מצד שמאל במהירות רוכב קטנוע
 7 והתנגש בדופן הסובארו מקדימה ועף באוויר לכביש". (ש' 8-6). לדברי מר דריהם, ראה את
 8 התאונה מול עיניו כשהיה בעצירתו. עוד לדבריו, במקום נתיב אחד רחב, רכבו היה באמצע
 9 הנתיב והקטנוע הגיע משמאלו במהירות ופגע ברכב הנתבע. עוד מסר כי על הקטנוע היה רק
 10 רוכב ולא היו שני אנשים על הקטנוע. (ש' 16-15).

חוות דעת שמאי

11
 12
 13
 14 29. הנתבעים גם הגישו ביום 20.01.10 חוות דעת שמאי, מר טל מוטי, מתאריך 19.01.10 ביחס
 15 לנוקיס ברכבו של הנתבע. על פי האמור בחוות הדעת, בעקבות התאונה מיום 02.03.05,
 16 נמצאה ברכב הנתבע פגיעה בצד השמאלי שתחילתה מוחלקו הקדמי והמשכה לאחור. כן צוין
 17 כי במהלך התאונה נפגעה השמשה הקדמית בצידה השמאלי. לחוות הדעת צורפה חוות דעת
 18 נוספת מתאריך 22.03.05, בה פורטו התיקונים אשר נדרשו ברכב.

דיון

19
 20
 21
 22 30. בדיוני ההוכחות, גרסת התובע בכתב התביעה ובתצהירו לנסיבות התאונה, הופרכה. הן
 23 בוחן התנועה והן נהג המונית אישרו את גרסת הנתבע לפיה התובע הגיע בנסיעה באותו
 24 כיוון נסיעה של הנתבע ומאחוריו. בוחן התנועה העיד כי האמור בכתב האישום, אשר הוגש
 25 כנגד הנתבע, כי הקטנוע נסע בכיוון הנגדי ממול ולקראת רכב הנתבע – אינו נכון. נהג
 26 המונית העיד כי הנתבע והוא נסעו באותו כיוון נסיעה, ברחוב משה שרת מכיוון מזרח לכיוון
 27 מערב, בכביש שבו נתיב נסיעה אחד, המונית אחרי רכב הנתבע, הנתבע אותה לפניו שמאלה
 28 והתכוון לפנות שמאלה או לבצע סיבוב פרסה, נהג המונית עצר את רכבו אחרי רכב הנתבע,
 29 לפתע הגיע הקטנוע בנסיעה מהירה מאחוריהם מצד שמאל של הנתבע, נסע בין המונית לבין
 30 אי התנועה, והתנגש ברכב הנתבע. הן בוחן התנועה והן נהג המונית שללו את גרסת התובע,
 31 לפיה הקטנוע נסע בכיוון הנגדי לכיוון נסיעתו של הנתבע וממולו. חוות דעת השמאי תמכה
 32 גם היא בגרסת הנתבע לתאונה שכן העובדה כי הנוקיס ברכב הנתבע היו בצידו השמאלי של
 33 הרכב, הוכיחה כי התובע הגיע בנסיעה מכיוון נסיעתו של הנתבע שכן אם היה מגיע מהכיוון
 34 הנגדי, כגרסתו של התובע, הנוקיס ברכב הנתבע היו מתבטאים בצידו הימני של הרכב, דבר
 35 שלא היה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1
2 31. בסיכומיו, התובע טען, בסעיף 5, כי בשל חבלת הראש הוא אינו זוכר את נסיבות התאונה
3 וכי האמור בתצהירו הסתמך על כתב האיטום שהוגש כנגד הנתבע. בהמשך טען:
4
5 "לאור האמור ולצורך בירור נסיבות התאונה, אנו נסתמך, בין היתר, על עדותו של בוחן
6 התנועה ודו"ח הבוחן".
7
8 בהמשך הסיכומים, בסתירה לעובדות בכתב התביעה ובתצהירו, התובע טען כי הוא נסע
9 באותו נתיב נסיעה של הנתבע ומאחוריו, כי הוא נסע בכיוון הנסיעה של הנתבע, כי הוא נסע
10 בצד השמאלי של הכביש, כי הוא עקף את הנתבע מהצד השמאלי וכי הוא סבר כי הנתבע
11 פונה ימינה ולא הבין כי הנתבע מתכוון לפנות שמאלה. (ר' סעיפים 6, 8, 11 ו-17) לסיכומי
12 התובע.
- 13 32. סיכומיו של התובע מעלים, איפוא, טענות עובדתיות שאותן התובע לא העלה מלכתחילה
14 בכתב התביעה וגם לא לאחר מכן בשום שלב אלא בשלב הסיכומים. טענות אלה הן בבחינת
15 "שינוי חזית אסור". לעניין טענות אשר מעלה בעל דין ואשר לא הועלו מלכתחילה בכתבי
16 טענותיו, נאמר ברע"א 9123/05 אדמוב פרויקטים (89) בע"מ נ' סיטי סטייט מקבוצת
17 אלפו בע"מ, (25.10.07).
18
19
20 "עקרון העל המנחה את בית המשפט בבואו להכריע הכרעות דיוניות הוא:
21
22 "משקבעו הצדדים את רשימת הפלוגתאות העומדות לדיון, גודרת רשימה זו את הסוגיות
23 שבהן ידון בית המשפט, ואין להרחיב את הדיון לשאלות משולבות של עובדה ומשפט שלא
24 נכללו באותה רשימה" (אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי 91 (מהדורה שמינית, 2005)
25 (להלן: גורן)).
26
27 רשימת הפלוגתאות העומדות לדיון מעוצבת בכתבי הטענות שמגישים הצדדים. משכך,
28 טענה שמעלה בעל דין שלא הועלתה מלכתחילה בכתבי טענותיו מהווה "שינוי חזית" או
29 "הרחבת חזית", ויש לדחותה (ראו למשל: ע"א 441/88 ירחי נ' גולדגרבר, פ"ד מג(4) 378,
30 348 (1989); ע"א 6799/02 יולזרי נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ, פ"ד נח(2) 145 (2003);
31 ע"א 759/76 פז נ' נוימן, פ"ד לא(2) 169 (1977); גורן בעמ' 94-91; יואל זוסמן סדרי הדין
32 האזרחי 329-332 (מהדורה שביעית, 1995)). יחד עם זאת מכיר הדין בשני מקרים בהם
33 יותר שינוי חזית. הראשון הוא תיקון כתבי הטענות באישורו של בית המשפט, לפי סעיף
34 91-92 לתקנות, והשני הוא שבעל הדין שכנגד נתן לכך את הסכמתו, מפורשות או מכללא

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1 ראו למשל: ע"א 37/48 בנק הפועלים בע"מ נ' קרבצ'וב, פ"ד ב 143, 146 (1949); ע"א
 2 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מט(2) 843, 874 (1995).
 3
 4 הרציונאל העיקרי העומד בבסיסה של הלכה זו הוא מניעת עיוות דין, והדברים מקבלים
 5 משנה תוקף שעה שמשנה החזית הוא התובע. מבחינת הנתבע, משקפים כתבי הטענות
 6 של התובע את עילת התביעה נגדו, ועל בסיסם הוא בונה את קו הגנתו. אם יאפשר בית
 7 המשפט לתובע לשנות את גרסתו במהלך הדיונים, הרי שיכולתו של הנתבע להתגונן
 8 עלולה להיפגע. יוצא אפוא, כי בהלכה זו, כמו גם בהוראות אחרות שעניינן סדרי דין,
 9 הפרוצדורה אינה אך קביעת "כללי המשחק", ופעמים רבות יש והיא באה להגן על
 10 זכויותיהם המהותיות של הצדדים". (סעיף 12 לפסק הדין).
 11
 12 33. בדין ההוכחות הראשון מיום 21.04.10 וטרם תחילת שמיעת עדותו של התובע, הודיעו ב"כ
 13 הצדדים כי הם מתנגדים להרחבת חזית ולחריגה מכתבי הטענות. (עמ' 1 לפרוט' ש' 15).
 14
 15 34. לפיכך, על מנת שיהא רשאי להסתמך על גרסתו העובדתית החדשה, היה על התובע להגיש
 16 בקשה לתיקון כתב התביעה ובמסגרת כתב תביעה מתוקן לפרט גרסה עובדתית זו. משלא
 17 תיקן את כתב התביעה ומשלא העלה את הגרסה העובדתית שבסיכומיו בתצהירו, משלה
 18 מהנתבעים הזכות לדיון הוגן. אילו היה מתקן את תביעתו, יכלו הנתבעים, במסגרת זכותם
 19 להתגונן, להביא ראיות נוספות (ר' האמור בסעיף 1 לסיכומי הנתבעים כי הנתבעים היו
 20 יכולים להביא חוות דעת של מומחי תנועה), הזכות לחקור את התובע חקירה נגדית על
 21 גרסתו העובדתית החלופית והזכות ללבן את גרסתו ואת טענותיו החדשות והסותרות
 22 כמפורט לעיל בסעיף 31. להבאת ראיות נוספות ולחקירה הנגדית כאמור, קיימת רלבנטיות
 23 אם במישור האחריות, אם במישור האשם התורם ואם במישור המהימנות.
 24
 25 35. הדברים נכונים ביתר שאת לאור העובדה שבנהיגתו בתאונה, על פי הגרסה העובדתית
 26 החלופית, התובע עבר עבירות רבות. בכלל זה הפר את הוראת סעיף 21 לתקנות התעבורה
 27 המטילה על כל עובר דרך להתנהג בזהירות, את הוראת סעיף 35 לתקנות התעבורה אשר
 28 מורה כי נוהג רכב ישתמש ככל האפשר בצידו הימני קיצוני של הכביש או בצידו הימני
 29 קיצוני של הנתיב המיועד לאותו סוג רכב, את הוראת סעיף 47(ה)4 לתקנות התעבורה
 30 האוסרת על נוהג רכב לעקוף או לנסות לעקוף רכב כאשר הוא עובר בתוך צומת או אינו
 31 משלים את העקיפה לפני הגיעו לצומת, את הוראת סעיף 47(ו) לתקנות התעבורה האוסרת
 32 על נוהג רכב לעקוף רכב או לעבור על פני רכב שעצר לפני צומת ואת הוראת סעיף 61
 33 לתקנות התעבורה אשר קובע כי כאשר נוהג רכב הנע בכביש נתון אות במחוז כיוון לשם
 34 פניה או סטייה שמאלה, כי אז חייב כל נוהג רכב הבא בעקבותיו להאיט ולנהוג בזהירות

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1 ולעצור אם יש צורך בכך, כדי לאפשר לנוחג הרכב שלפניו לפנות, לסטות, להאיט או להיעצר
2 ללא הפרעה.
- 3
- 4 36. בוחן התנעה אישר בעדותו כי התובע לא קיים את הוראות סעיפים 21, 35, 47(ה)(4), 47(ו)
5 ו- 61 לתקנות התעבורה. (ר' בפרוט' עמ' 17 ש' 18-20, עמ' 18 ש' 1-2, 21-33, עמ' 19 ש' 4-1).
6 לעניין זה ר' גם עדות בוחן התנועה לפיה מחקטנוע לא היו סימני בלימה בכביש. (עמ' 15 ש'
7 26-27. עמ' 17 ש' 5-6).
- 8
- 9 37. בנוסף לאמור, כמפורט לעיל בסעיף 31, התובע טען בסיכומיו טענות עובדתיות ביחס
10 לנסיבות התאונה אשר עומדות בסתירה לטענותיו העובדתיות בכתב התביעה ובתצהיר
11 עדותו הראשית. בכך, טוען התובע טענות עובדתיות חלופיות בניגוד לתקנה 72(ב) לתקנות
12 סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984, אשר מורה כי בכתב טענות אין לטעון כנגד אותו בעל דין
13 טענות עובדתיות חלופיות, אלא אם כן הצהיר הטוען כי העובדות כהוותן אינן ידועות לו.
14 במקרה דנן, הדברים לובשים משנה חומרה שכן מדובר בטיעון עובדתי חלופי המועלה
15 לראשונה בסיכומים, אחרי סיום שמיעת הראיות ולאחר שהתובע נחקר על פי הטיעון
16 העובדתי המקורי שלו. גם מטעם זה, התובע אינו רשאי להסתמך על הטיעון העובדתי
17 החלופי שבסיכומיו.
- 18
- 19 38. בנוסף לאמור, בסיכומיו, לצד הגרסה העובדתית החלופית, התובע ממשיך להסתמך על
20 גרסתו העובדתית המקורית כאמור בכתב תביעתו ובתצהירו. על אף שכתב האישום אשר
21 הוגש כנגד הנתבע התבסס על נסיבות עובדתיות אשר התבררו בדיוני החזקחות כבלתי
22 נכונות והכזונה היא לטענה כי תאונת הדרכים אירעה שעה שהתובע והנתבע נסעו בכיווני
23 נסיעה מנוגדים, התובע טען (בסעיף 14 לסיכומיו), כי יש לקבוע כי סעיפי העבירות בהן
24 הורשע הנתבע בכתב האישום שהוגש נגדו, מהווים ראייה לכאורה לאמור באותם סעיפים
25 ולאחריותו הבלעדית של הנתבע לתאונה בהתאם לסעיף 42א. לפקודת הראיות (נוסח חדש),
26 תשל"א-1971. התובע, אוחז, איפוא, בסיכומיו הן בטיעון העובדתי המקורי שהעלה בכתב
27 תביעתו והן בטיעון העובדתי החלופי שהעלה בסיכומיו. טיעון זה של התובע אינו עולה בקנה
28 אחד עם התנהגות ראויה ועם תום לב הנדרשים מבעל דין אשר בא לבקש סעד מבית
29 המשפט. בהקשר זה, יש לתת את הדעת להסדר הטיעון המאוד מקל אשר נעשה עם הנתבע
30 ואשר אושר על ידי בית המשפט וזאת לעומת העובדות המחמירות שבכתב האישום. סביר
31 כי הרקע להסדר המקל נעוץ בעובדה שחומר הראיות הפריך מניה וביה את הטענה
32 העובדתית בכתב האישום, לפיה באותה עת שהנתבע החל פנייתו שמאלה, התובע הגיע
33 ממול לנתבע, מכיוון הנסיעה הנגדי.
- 34

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

39. אין להסיק מעצם העובדה שהנתבע הודה במסגרת הסדר טיעון באמור בכתב האישום
 1 והורשע בעבירות המנויות, כי עובדות כתב האישום הוכחו. בהתאם לסעיף 42א. לפקודת
 2 הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, בממצאים ובמסקנות שבפסק הדין כנגד הנתבע, יש כדי
 3 להוות ראיה לכאורה והם אינם מהווים ראיות מוחלטות. מעבר לכך שפסק הדין כנגד
 4 הנתבע נעדר ממצאים ומסקנות עובדתיים, בהלך הנוכחי, הגרסה העובדתית המפורטת
 5 בכתב האישום הופרכה מניה וביה והוכחה כלא נכונה.
 6
 7
 8 התובע טען בסעיף 5 לסיכומיו, כי בשל חבלת הראש הוא אינו זוכר את נסיבות התאונה וכי
 9 האמור בתצהירו הסתמך על כתב האישום שהוגש כנגד הנתבע. כמפורט לחלן, דינה של
 10 טענה זו להידחות הן מהטעם שלא הוכחה והן מהטעם שהיא התבררה כטענה בלתי
 11 מהימנה.
 12
 13 41. הטענה כי נהג הרכב אשר היה מעורב בתאונה נשוא התביעה - הוא התובע - אינו זוכר את
 14 הנסיבות העובדתיות ביחס לדרך שבה התרחשה התאונה בה הוא היה מעורב, היא טענה
 15 עובדתית מהותית ומרכזית. היה מצופה מהתובע לטעון טענתו זו עוד בכתב התביעה ולכל
 16 היאחזר בתצהיר עדותו הראשית. אך בתצהיר עדותו הראשית התובע לא טען כי הוא אינו
 17 זוכר את נסיבות התאונה. התובע גם לא טען בתצהירו כי בשל החבלה שנחבל בתאונה, הוא
 18 אינו זוכר את נסיבות התאונה. בתצהירו התובע גם לא טען כי בתיאור נסיבות התאונה
 19 בכתב התביעה ובתצהירו, הוא הסתמך על האמור בכתב האישום אשר הוגש כנגד הנתבע
 20 בנין התאונה. על כן, טענתו של התובע כי הוא אינו זוכר את נסיבות התאונה לא הוכחה.
 21
 22 42. לנוכח הראיות אשר חובאו בפני בית המשפט, כמפורט להלן, טענת התובע לפיה הוא לא
 23 זוכר את נסיבות התאונה, גם אינה מהימנה.
 24
 25 43. כחודש לאחר התאונה, ביום 04.04.05, התובע נחקר על ידי משטרת ישראל באזהרה בחשד
 26 לנהיגה בקטנוע ללא רישיון נהיגה, נהיגה בפסילה ביוזעין והעדר ביטוח חובה בתוקף.
 27 הודעת התובע הוגשה **כמוצג 1/3**. בהודעתו זו התובע מסר כדלקמן:
 28
 29 "אני רוצה להגיד כי בזמן התאונה לא אני הייתי הנהג כיון שיש לי שלילה לשנה וחצי על
 30 ידי בית משפט ואני יודע שאסור לי לנהוג. על האופנוע נהג בחור בשם שי או שמעון אני לא
 31 זוכר בדיוק, אני עקב התאונה לא זוכר הרבה פרטים, אני בזמן התאונה הייתי הנוסע
 32 וישבתי מאחורי הנהג. הנהג רצה לבדוק את האופנוע הוא רצה לקנות אותו, ואני ישבתי
 33 מאחוריו ונפגעתי קשה עקב התאונה". (ש' 8-13).
 34
 35 התובע נחקר עוד והשיב כדלקמן:

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1
2 "ש. מדבריד אני מבין כי אתה יודע וגם בזמן התאונה ידעת כי אתה פסול מלנהוג
3 למשך 18 חודש מתאריך 01.04.04 על ידי בית משפט תעבורה חיפה?
4 ת. כן אני ידעתי על הפסילה ל- 18 חודש ואני גם נוכח במתן גז"ד בבימ"ש.
5 ש. האם הוצאת אי פעם רישיון נהיגה לאופנוע/קטנוע?
6 ת. לא הוצאתי מעולם רישיון נהיגה.
7 ש. מה הפרטים של מי אתה חושב שנהג בקטנוע בזמן התאונה?
8 ת. אני יודע רק שלנהג על הקטנוע בזמן התאונה קוראים שי והוא חייל והיה עריק
9 בצבא אני אברר עליו עוד פרטים כרגע חסרים לי הפרטים שלו, אני אנסה להשיג
10 אותם". (ש' 14-24).
- 11
12 ובהמשך:
- 13
14 "ש. אני אומר לך שידוע לבוחן המטפל כי על האופנוע היה רק הנהג בלבד וזה אתה ולא
15 היה עוד מישהו אחר ואני אומר לך כי אתה היית הנהג, מה יש לך להגיד?
16 ת. זה לא נכון אני הייתי הנוסע ולא הנהג ועל האופנוע היינו שניים.
17 ש. האם הנהג של האופנוע שלטענתך היה הנהג נפגע?
18 ת. זה לא זכור לי.
19 ש. האם הנהג על האופנוע שלטענתך היה הנהג נשאר במקום התאונה עד הגעת
20 המשטרה?
21 ת. לא יודע, אני איבדתי הכרה אני הייתי מאושפז לאחר התאונה והייתי אפילו 5
22 ימים בטיפול נמרץ.
23 ש.ת. אני רוצה להגיד שלא הייתי הנהג, הייתי נוסע והכל שקר".
- 24
25 44. התובע אישר בחקירתו הנגדית את אמרותיו כאמור לעיל בחקירתו במשטרה. (ר' בפרוטי
26 עמ' 1 ש' 20-עמ' 3 ש' 28).
- 27
28 45. הודעתו הנ"ל של התובע הייתה הודעה כוזבת. כמפורט להלן, בזמן התאונה התובע נהג את
29 הקטנוע לבדו ולא היה על הקטנוע אדם אחר.
- 30
31 46. כנגד התובע הוגש כתב אישום בפ"ל 11406-05-06 בגין נהיגה בזמן פסילה, עבירה על סעיף
32 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא ביטוח, עבירה על סעיף 2(א)+(ב) לפקודת ביטוח רכב
33 מונעי [נוסח חדש] תש"ל-1970, נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת
34 התעבורה ונהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה. (לגזר הדין

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1 במסגרתו נפסל רישיון הנהיגה של התובע החל מ- 01.04.04 למשך 18 חודשים ר' גם מוצג
 2 (4/3).
- 3
- 4 47. בעובדות כתב האישום (מוצג 2/1), נאמר כי בתאריך 02.03.05 סמוך לשעה 21:35, נהג
 5 התובע אופנוע מסוג סאן יאנג מספר 12-510-24 בקרית ים רחוב משה שרת, הגיע לצומת עם
 6 רחוב מרטין בובר, והיה מעורב בתאונה. כן נאמר כי התובע נהג בקלות ראש בכך שנהג
 7 ברכב כשהוא בפסילה שניתנה לו בנוכחותו בבית משפט לתעבורה חיפה על ידי כב' השופט
 8 א' סלאמה למשך 18 חודשים, בתאריך 01.04.04 בתיק מס' 2744/04. עוד נאמר בכתב
 9 האישום כי התובע הפקיד במזכירות בית משפט לתעבורה חיפה מסמך: אינו מורשה לנהיגה
 10 ביום 01.04.04. כן נאמר בכתב האישום כי באותו מעמד נהג התובע ללא ביטוח תקף.
- 11
- 12 48. בדיון מיום 21.09.06, בהעדרו של התובע, בית המשפט הרשיע את התובע בעבירות שבכתב
 13 האישום.
- 14
- 15 49. דיון נוסף התקיים ביום 11.12.06. בדיון זה הצדדים הודיעו לבית המשפט כי הגיעו להסדר
 16 טיעון. במסגרת הסדר הטיעון בוטלה הכרעת הדין מיום 21.09.06, כתב האישום תוקן,
 17 התובע הודה בעובדות שבכתב האישום המתוקן והורשע בעבירות לפי כתב האישום
 18 המתוקן.
- 19
- 20 50. התובע לא גילה בתצהיר עדותו הראשית כי בזמן התאונה הוא נהג בזמן פסילה. בחקירתו
 21 הנגדית ניסה להתחמק מנותן תשובה לשאלה אם בזמן התאונה נהג בפסילה וטען שאינו
 22 זוכר אם היה בפסילה באותו זמן. רק לאחר שהוצגו לו כתב האישום והכרעת הדין, נאלץ
 23 להודות כי הורשע בנהיגה במועד התאונה בפסילה. כך חקירתו הנגדית:
- 24
- 25 "ש. נכון שנסעתי בתאונה היית לא רק שלא היה לך רישיון נהיגה אלא שהייתה לך
 26 פסילה על ידי בית המשפט
 27 ת. נכון.
 28 ש. בגלל זה לא רצית להגיד את האמת שנהגתי ברכב, כי נהגתי בפסילה וזו עבירה
 29 חמורה
 30 ת. הייתי לפני טסט נגמרה לי השלילה.
 31 ש. האם השלילה נגמרה
 32 ת. הייתי לפני טסט.
 33 ש. האם נכון שהיית בשלילה מבית המשפט
 34 ת. לא זוכר.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1 ש. אני מפנה אותך לשורה 9 .. אני רוצה להגיד בזמן התאונה לא אני הייתי הנהג,
2 שורה 8 – כיון שיש לי שלילה לשנה וחצי מבית המשפט ואני יודע שאסור לי
3 לנהוג – האם אתה נזכר
4 ת. לא.
5 ש. אני מציג לך כתב האישום האם תזכר
6 ת. אין לי זכרון לטווח של שנים.
7 ש. האם נכון שנגדך הוגש לבית המשפט כתב האישום
8 ת. הוגש שנהגתי ללא רשיון נהיגה.
9 ש. ועוד משהו זוכר
10 ת. לא.
11 ש. מציג לך כתב האישום
12 ת. כן.
13 ש. אתה גם הורשעת נכון
14 ת. כן.
15 ש. הוגש כתב האישום על זה שנהגת בפסילה - האם אתה מודה עכשיו שאתה
16 הורשעת שנהג בפסילה שאכן נהגת בפסילה
17 ת. כן.
18 ש. למה קודם לפני שהצגתי את כתב האישום לא הודאת שנהגת בפסילה
19 ת. כי מה שאתה מציג לי אז אני זוכר. מה שאתה לא מציג אני לא זוכר.
20 ש. אתה קיבלת ב-1.4.04 – 18 חודשים פסילה נכון
21 ת. לא יודע אם אתה מציג לי דפים.
22 ש. למה בתצהיר שלך שאתה מספר לבית המשפט מה קרה ומי אשם, אין זכר, אתה
23 לא מספר שהורשעת בנהיגה בזמן פסילה, למה אתה מסתיר את זה בפני בית
24 המשפט
25 ת. אני לא מסתיר אני לא זוכר", (בפרוט' עמ' 2 ש' 29-עמ' 4 ש' 9).
26
27 התובע אישר בחקירה הנגדית כי בעקבות התאונה, פסילתו הוארכה ב- 5 שנים. ר' עמ' 41
28 לפרוט' ש' 28-29.
29
30 51. בשונה מחקירתו במשטרה, בחקירתו הנגדית, התובע העיד כי בזמן התאונה הוא ולא אחר
31 נהג את הקטנוע. כך עדותו:
32
33 "ש. אתה נחקרת בתחנת המשטרה
34 ת. כן.
35 ש. תחת אזהרה

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1 ת. כן.
- 2 ש. האם נכון שבמשטרה אתה לא אמרת, אמרת שהיית נוסע ולא נהג
- 3 ת. כן הייתי מבולבל.
- 4 ש. אמת לא אמרת
- 5 ת. לפי הזיכרון שלי אמרתי מה שאני זוכר, אני הייתי נהג, הייתי מבולבל". (עמ' 2 לפרוטי
- 6 ש' 25-28. ההדגשה שלי).
- 7
- 8 התובע ידע לספר כי הוא נהג את הקטנוע בזמן התאונה והוא לא סבל מקשיי זיכרון ביחס
- 9 לעובדה זו.
- 10
- 11 טענת התובע כי הוא אינו זוכר את התאונה היא טענה מגמתית שאין בה אמת. בחקירתו .52
- 12 במשטרה התובע לא סבל מקשיי זיכרון והוא ידע לספר כי בזמן התאונה את הקטנוע נהג
- 13 אדם אחר בשם שי או שמעון והוא, התובע, היה הנוסע ובזמן התאונה הוא ישב על הקטנוע
- 14 מאחורי אותו נהג. אודות נהג הקטנוע, התובע ידע לספר לחוקר כי אותו נהג רצה לבדוק את
- 15 האופנוע ורצה לקנות אותו. כן אמר לחוקר כי אותו נהג הוא חייל והיה עריק בצבא. התובע
- 16 מסר לחוקר באופן גרוף כי הוא לא נהג את הקטנוע אלא היה על הקטנוע כנוסע.
- 17
- 18 מאחר שנהג בזמן פסילה, ללא רישיון בתוקף, היה לתובע אינטרס להסתיר את העובדה .53
- 19 שהוא נהג בקטנוע ולכן מסר בחקירה במשטרת ישראל את הגרסה הכוזבת כאמור.
- 20
- 21 בעדותו בבית המשפט התובע אמר כי הוא זוכר כי הוא חבש קסדה בזמן התאונה וכי .54
- 22 הקסדה הייתה שרוכה "במאה אחוז". (עמ' 6 לפרוטי ש' 15-12). נשאלת השאלה, אם התובע
- 23 אינו זוכר היכן קרתה התאונה ולאיזה כיוון נסע, כיצד זה שהוא זוכר בוודאות שחבש
- 24 קסדה וכי זו הייתה שרוכה היטב? הרי לדבריו הוא אינו זוכר דבר מהתאונה. כזכור,
- 25 בחקירתו הנגדית הוא נשאל וענה:
- 26
- 27 "ש. אתה לא זוכר מה קרה בתאונה שום דבר
- 28 ת. ממש לא". (עמ' 5 לפרוטי ש' 23-16).
- 29
- 30 לא ניתן להימנע מהמסקנה כי ברצותו התובע זוכר עובדות שהן נוחות לו אך את העובדות
- 31 המזיקות לו, הוא אינו זוכר.
- 32
- 33 עדותו של התובע גם התאפיינה בהתחמקויות ממתן תשובות. ר' למשל בעמ' 5 לפרוטי ש' .55
- 34 24-27, שם אמר שאינו יודע מה כתוב בתצהירו ואף טען כי התנימה על התצהיר אינה
- 35 חתימתו. רק לאחר שבא כוחו של התובע הציג לתובע את תצהירו, התובע הודה כי חתימתו

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 2976-07 גברילוב נ' בן שבת ואח'

- 1 מתנוססת על התצהיר. (עמ' 5 לפרוט' ש' 29-33). ור' גם התחמקויותיו הבוטות בהמשך
 2 הפרוטוקול כאשר נשאל על ידי ב"כ הנתבעים והשיב כדלקמן:
 3
 4 **ש. לפה באת על קטנוע**
 5 **ת. יש רכבת ישראל שמעט על זה.**
 6 **ש. איזה פרטים מהתאונה אתה זוכר**
 7 **ת. תשאל שאלה ספציפית.**
 8 **ש. מה אתה זוכר**
 9 **ת. שקוראים לי דוד גברילוב. (בפרוט' עמ' 6 ש' 18-23).**
 10
 11 56. לאור המקובץ טענת התובע כי הוא אינו זוכר את נסיבות התאונה לא הוכחה והתובע אינו
 12 רשאי להסתמך עליה בסיכומיו. יתרה מכך, הטענה התבררה כבלתי מהימנה. לא הייתה,
 13 איפוא, לתובע מניעה לפרט את גרסתו לנסיבותיה האמיתיות של התאונה כפי שהתרחשה.
 14 הוא לא עשה כן והוא אינו רשאי לטעון בסיכומיו עובדות שאותן לא טען בכתב התביעה
 15 ואשר סותרות את העובדות אשר נטענו על ידו בכתב התביעה.
 16
 17 57. משהתובע לא תיקן את כתב התביעה ולא הצהיר בתצהירו כי עובדות הגרסה החלופית
 18 עליה הסתמך בסיכומיו, התרחשו בפועל, הוא הכשיל את האפשרות למצות את בירורה של
 19 גרסתו זו במסגרת הראיות.
 20
 21 58. לעובדות נסיבות התאונה, עליהן הסתמך התובע בסיכומיו, אין כל אחיזה בכתב התביעה
 22 והן אינן עולות מכתב התביעה. כאמור לעיל, בכתב התביעה פורטו עובדות אחרות ביחס
 23 לנסיבות התאונה לפיהן תאונת הדרכים התרחשה באורח שונה בתכלית. התובע לא ביקש
 24 בשום שלב לתקן את כתב התביעה והוא אינו רשאי לחרוג מגדר המחלוקת כפי שהוצבה
 25 בכתבי הטענות. ב"כ הנתבעים הביע התנגדות מפורשת להרחבת חזית ולחריגה מכתבי
 26 הטענות. לפיכך, גם לנוכח הפגיעה בדיון ההוגן ובזכות הנתבעים להתגונן, דינה של התביעה
 27 להידחות.
 28
 29 **סוף דבר**
 30
 31 59. התביעה נדחת.
 32
 33 60. התובע ישלם לנתבעים את הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪.
 34
 35 **המוכרות תמציא לב"כ הצדדים את פסק הדין.**
 36
 37
 38 ניתן היום, כ"ג אייר תשע"ב, 15 מאי 2012, בהעדר הצדדים.
 39
 40 עדנה יוסף-קוזין, שופטת
 41